

Давида и сына его Соломона и о ихъ мудрости,“ въ която са разказва съ приказничень тонъ за бѣгството на Соломона изъ родителскиятъ домъ, за неговите похождения, за възвръщанието му въ родителската къща, за отгражданието на Соломоновата жена отъ царъ Пора и за хитрото ѝ върщанне назадъ (тоя мотивъ са повтаря и въ нѣмската поема отъ 12 вѣкъ: *Salomon und Morolf*); „Притча царя Соломона о цари Китоврасъ“, въ която Китоврасъ замѣнява царъ Пора въ първата редакция; „Повѣсть о Китоврасъ“, страшно чудовище, което било побѣдено отъ Соломона и употребено за изгражданието на ерусалимскиятъ храмъ; „Сказаніе о премудрости царя Соломона и о южеской царицѣ и о философѣхъ“, въ което между друго мъдростта на Соломона са доказва съ „хитро“ разгатване различни гатанки; „Повѣсть о царѣ Дарьявѣ“, и най-послѣ знаменитите „Соломоновы суды“³⁾).

Сичките тие литературни труди, като захвамене съ преводътъ на свѣщенното писание и съ богослужебните книги, преводите изъ религиозно-догматическите произведения на византийската литература, Номоканонътъ, византийските лѣтописци, собствените произведения на бжлгарските писатели, най-послѣ преводите на византийските повѣсти, романи и митически сказания, — сичките тие произведения, които са появяле въ бжлгарската литература, — послѣ ввожданието на християнството, — преминавале готови у сѣрбете и у руссите. Бжл-

³⁾ Гл. въобщо подробности и текстѣ за тая литература въ моятъ „Очеркъ литературы и исторіи стар. повѣстей русскихъ.“ Спб. 1857.